

1:1 The song of songs, which is Solomon's. 2 Let him kiss me with the kisses of his mouth—for your love is better than wine. 3 Your ointments have a goodly fragrance; your name is as ointment poured forth; therefore do the maidens love you. 4 Draw me, we will run after you; the king has brought me into his chambers; we will be glad and rejoice in you, we will find your love more fragrant than wine! sincerely do they love you. 5 'I am black, but comely, O you daughters of Jerusalem, as the tents of Kedar, as the curtains of Solomon. 6 Look not upon me, that I am swarthy, that the sun has tanned me; my mother's sons were incensed against me, they made me keeper of the vineyards; but my own vineyard I have not kept.' 7 Tell me, O you whom my soul loves, where do you feed, where do you make your flock to rest at noon; for why should I be as one that veils herself beside the flocks of your companions? 8 If you know not, O you fairest among women, go your way forth by the footsteps of the flock and feed your kids, beside the shepherds' tents. 9 I have compared you, O my love, to a steed in Pharaoh's chariots. 10 Your cheeks are comely with circlets, your neck with beads. 11 We will make you circlets of gold with studs of silver. 12 While the king sat at his table, my nard sent forth its fragrance. 13 My beloved is unto me as a bag of myrrh, that lies between my breasts. 14 My beloved is unto me as a cluster of henna blooms from the vineyards of En-gedi. 15 Behold, you are fair, my love; behold, you are fair; your eyes are as doves. 16 Behold, you are fair, my beloved, indeed, pleasant! Our couch is in a bower. 17 The beams of our houses are cedars, and our panels are cypresses.

2:1 I am a rose of Sharon, a lily of the valleys. 2 As a lily among thorns, so is my love among the daughters. 3 As an apple-tree among the trees of the wood, so is my beloved among the sons. Under its shadow I delighted to sit, and its fruit was sweet to my taste. 4 He has brought me to the banqueting-house, and his banner over me is love. 5 'Stay you me with dainties, refresh me with apples; for I am love-sick.' 6 Let his left hand be under my head, and his right hand embrace me. 7 'I adjure you, O daughters of Jerusalem, by the gazelles, and by the hinds of the field, that you awaken not, nor stir up love, until it please.' 8 Hark! my beloved! behold, he comes, leaping upon the mountains, skipping upon the hills. 9 My beloved is like a gazelle or a young hart; behold, he stands behind our wall, he looks in through the windows, he peers through the lattice. 10 My beloved spoke, and said unto me: 'Rise up, my love, my fair one, and come away. 11 For, lo, the winter is past, the rain is over and gone; 12 The flowers appear on the earth; the time of singing is come, and the voice of the turtle is heard in our land; 13 'The fig-tree puts forth her green figs, and the vines in blossom give forth their fragrance. Arise, my love, my fair one, and come away. 14 O my dove, in the clefts of the rock, hidden by the cliff, let me see your countenance, let me hear your voice; for sweet is your voice, and your countenance is comely.' 15 'Take us the foxes, the little foxes, that spoil the vineyards; for our vineyards are in blossom.' 16 My beloved is mine, and I am his, that feeds among the lilies. 17 Until the day breathe, and the shadows flee away, turn, my beloved, and be you like a gazelle or a young hart upon the mountains of spices.

א:א שיר השירים אשר לשלמה: ב ישלני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין: ג לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על-פן עלמות אהבוך: ד משכני אחרך גרועה הביאני המלך הדריו נגילה ונשמחה בך נזכרה דדיך מלין מישרים אהבוך: ה שחורה אני ונאזה בנות ירושלים פאהלי קדר פיריעות שלמה: ו אל-תראוני שאני שחרורת ששופתני השמש בניי אמי נחרו-בי שמני נטרה את-הכרמים פרמי שלי לא נטרתי: ז הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרפיץ בצהרים שלמה אהיה פעטיה על עדרי חבריך: ח אמ-לא תדע לי היפה בנשים צאי-לך בעקבי הצאן ורעי את-גדילתיך על משכנות הרעים: ט לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי: י נאווי לחניך בתרים צוארך בחרוים: יא תורי זהב נעשה-לך עם נקודות הכסף: יב עד-שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: יג צרור המור | דודי לי בין שדי ילוי: יד אשכל הכפר | דודי לי בכרמי עין גדי: טו הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים: טז הנך יפה דודי אף נעים אף-ערשנו רעננה: יז קרות בתינו ארזים רחיטנו [רהיטנו] ברותים:

ב:א אני חבצלת השרון שושנת העמקים: ב כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: ג בתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצל חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: ד הביאני אל-בית היין ודגלו עלי אהבה: ה סמכוני באשיות רפדוני בתפוחים כי-חולת אהבה אני: ו שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: ז השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם-תעירו | ואם-תעוררו את-האהבה עד שתחפץ: ח קול דודי הנהנה בא מדלג על-ההרים מקפץ על-הגבעות: ט דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנהנה עומד אחר כתלנו משגיח מן-החלונות מציץ מן-ההרפים: י ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי-לך: יא כי-הנה הסתו [הסתיו] עבר הגשם חלף חלף לו: יב הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: יג התאנה חנטה פגיה והגפנים | סמדר נתנו ריח קומי לכי [לך] רעיתי יפתי ולכי-לך: יד יונתי בחגי הסלע בסתר המדרגה הראני את-מראיך השמיעני את-קולך כי-קולך ערב ומראיך נאווה: טו אהוו-לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים פרמים וכרמינו סמדר: טז דודי לי נאני לו הרעה בשושנים: יז עד שפוח היום ונסו הצללים סב דמה-לך דודי לצבי או לעפר האילים על-הרי בתר:

3:1 By night on my bed I sought him whom my soul loves; I sought him, but I found him not. 2 'I will rise now, and go about the city, in the streets and in the broad ways, I will seek him whom my soul loves.' I sought him, but I found him not. 3 The watchmen that go about the city found me: 'Saw you him whom my soul loves?' 4 Scarcely had I passed from them, when I found him whom my soul loves: I held him, and would not let him go, until I had brought him into my mother's house, and into the chamber of her that conceived me. 5 'I adjure you, O daughters of Jerusalem, by the gazelles, and by the hinds of the field, that you awaken not, nor stir up love, until it please.' 6 Who is this that comes up out of the wilderness like pillars of smoke, perfumed with myrrh and frankincense, with all powders of the merchant? 7 Behold, it is the litter of Solomon; threescore mighty men are about it, of the mighty men of Israel. 8 They all handle the sword, and are expert in war; every man has his sword upon his thigh, because of dread in the night. 9 King Solomon made himself a palanquin of the wood of Lebanon. 10 He made its pillars of silver, its top of gold, its seat purple, its inside inlaid with love, from the daughters of Jerusalem. 11 Go forth, O you daughters of Zion, and gaze upon King Solomon, even upon the crown with which his mother has crowned him in the day of his espousals, and in the day of the gladness of his heart.

4:1 Behold, you are fair, my love; behold, you are fair; your eyes are as doves behind your veil; your hair is as a flock of goats, that cascade down from Mount Gilead. 2 Your teeth are like a flock of shorn ewes, which came up from the washing; all of which bear twins, and not one loses her young. 3 Your lips are like a thread of scarlet, and your mouth is comely; your temples are like a pomegranate split open behind your veil. 4 Your neck is like the Tower of David built with turrets, on which hang a thousand shields, all the armor of the mighty men. 5 Your two breasts are like two fawns that are twins of a gazelle, which feed among the lilies. 6 Until the day breathe, and the shadows flee away, I will get me to the mountain of myrrh, and to the hill of frankincense. 7 You are all fair, my love; there is no blemish in you. 8 Come with me from Lebanon, my bride, with me from Lebanon; look from the top of Amana, from the top of Senir and Hermon, from the lions' dens, from the mountains of the leopards. 9 You have ravished my heart, my sister, my bride; you have ravished my heart with one of your eyes, with one bead of your necklace. 10 How fair is your love, my sister, my bride! how much better is your love than wine! and the smell of your ointments than all manner of spices! 11 Your lips, O my bride, drop honey--honey and milk are under your tongue; and the smell of your garments is like the smell of Lebanon. 12 A garden shut up is my sister, my bride; a spring shut up, a fountain sealed. 13 Your limbs are an orchard of pomegranates, and of all luscious fruits, of henna and of nard -- 14 Nard and saffron, calamus and cinnamon, with all trees of frankincense; myrrh and aloes, with all the chief spices. 15 You are a fountain of gardens, a well of living waters, and flowing streams from Lebanon. 16 Awake, O north wind; and come, you south; blow upon my garden, that the spices thereof may flow out. Let my beloved come into his garden, and eat his precious fruits.

ג:א על־משכְבִּי בַלַּיְלוֹת בִּקְשָׁתִי אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי בִּקְשָׁתִיו וְלֹא מָצֵאתִיו: ב אֶקוּמָה נָא וְאֶסוּבָבָה בְּעִיר בְּשׁוּקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקֶּשֶׁה אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי בִּקְשָׁתִיו וְלֹא מָצֵאתִיו: ג מִצְאוּנִי הַשְּׂמַרְיִים הַסֹּבְבִים בְּעִיר אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם: ד כִּמְעֹט שְׁעִבְרַתִּי מֵהֶם עַד שִׁמְצַאתִי אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי אֶחֱזַתִּיו וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהֵבִיאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֹדֶר הַחֹרְתִי: ה הַשֹּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוּ בַאֲיִלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תִּעְרְרוּ | וְאִם־תִּעוֹרְרוּ אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּצוּ: ו מִי זֹאת עָלָה מִן־הַמְדְבָר כְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן מְקַטְרֶת מוֹר וּלְבוֹנָה מִכָּל אֲבָקֶת רוּכָל: ז הִנֵּה מִסְתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה שְׂשִׁים גְּבָרִים סְבִיב לָהּ מִגְּבַרֵי יִשְׂרָאֵל: ח בָּלֵם אֶחָזִי חָרָב מִלְמַדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חָרָב עַל־יְרִכּוֹ מִפְּחַד בַּלַּיְלוֹת: ט אֶפְרַיִן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: י עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זָהָב מְרַכְּבוֹ אֶרְגָּמָן תוֹכּוֹ רְצוּף אֵהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: יא צֵאִינָה | וְרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה בְּעֵטְרָה שְׁעֵטְרָה־לוֹ אִמּוֹ בַּיּוֹם חֲתָנָתוֹ וּבַיּוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ:

ד:א הִנֵּךְ יִפְהַ רְעִיתִי הִנֵּךְ יִפְהַ עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבְּעַד לְצַמְתְּךָ שְׁעָרֶךָ כְּעֵדֶר הָעֹזִים שֶׁגִּלְשׁוּ מֵהָר גִּלְעָד: ב שִׁנְךָ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הַרְחֻצָה שְׁכֵלֶם מִתְאִימוֹת וְשִׁכְלָה אִין בָּהֶם: ג כְּחוֹט הַשָּׁנִי שֶׁפִּתְתִּיךָ וּמִדְּבָרֶיךָ נֶאֱוָה כְּפִלַח הַרְמוֹן רִקְתֶּךָ מִבְּעַד לְצַמְתְּךָ: ד כְּמַגְדֵּל דָּוִד צְוֹאֲרֶךָ בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת אֵלֶיךָ הַמִּגֵּן תִּלְוִי עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים: ה שְׁנֵי שִׁדְיֶךָ כְּשֹׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה הַרוּעִים בְּשׁוֹשָׁנִים: ו עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֵלֶיךָ לִי אֶל־הָר הַמּוֹר וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה: ז כִּלְךָ יִפְהַ רְעִיתִי וַיּוֹם אִין בָּרָ: ח אֶתִּי מִלְּבָנוֹן כִּלְךָ אֶתִּי מִלְּבָנוֹן תְּבֹאֵי תְשׁוּרֵי | מִרְאֵשׁ אֲמִנָה מִרְאֵשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְעֻנּוֹת אֲרִיּוֹת מִהַרְרֵי נְמָרִים: ט לִבְבַתְּנִי אֶחָתִי כִלְךָ לִבְבַתְּנִי בֶאֱחָד [בְּאֶחָת] מֵעֵינֶיךָ בְּאֶחָד עֵנֶךָ מִצְוֹרְנֶיךָ: י מֵהַיִּפּוֹ דִדְיָךְ אֶחָתִי כִלְךָ מֵהַטְּבּוֹ דִדְיָךְ מִיֵּין וְרִיחַ שְׁמֹנֶיךָ מִכָּל־בְּשָׁמִים: יא נִכְּתַת תִּטְפְּנָה שֶׁפִּתְתִּיךָ כִלְךָ דְּבִשׁ וְחֵלֶב תִּחַת לְשׁוֹנְךָ וְרִיחַ שְׁלֹמְתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: יב גֵּן | נְעוּל אֶחָתִי כִלְךָ גֵּל נְעוּל מֵעֵין חֲתוּם: יג שְׁלַחֲיָךְ פָּרְדָּס רְמוּנִים עִם פְּרֵי מְגֵדִים כְּפָרִים עִם־גִּרְדִּים: יד גִּרְדִּי | וְכַרְפֶּם קִנְהָ וְקִנְמוֹן עִם כֶּל־עֲצֵי לְבוֹנָה מוֹר וְאֶהָלוֹת עִם כֶּל־רֵאשֵׁי בְשָׁמִים: טו מֵעֵין גִּזְיִים בְּאֵר מֵיִם הַיִּים וְנִזְלִים מִן־לְבָנוֹן: טז עוֹרֵי צִפּוֹן וּבֹאֵי תִימָן הַפִּיחִי גִנִּי יִזְלּוּ בְּשִׁמּוֹ יָבֵא דוֹדִי לְגִזּוֹ וַיֵּאכֵל פְּרֵי מְגֵדָיו:

5:1 I am come into my garden, my sister, my bride; I have gathered my myrrh with my spice; I have eaten my honeycomb with my honey; I have drunk my wine with my milk. Eat, O friends, and drink; drink deep of love! 2 I sleep, but my heart wakes; Hark! my beloved knocks: 'Open to me, my sister, my love, my dove, my undefiled; for my head is filled with dew, my locks with the drops of the night.' 3 I have put off my coat; how shall I put it on? I have washed my feet; how shall I defile them? 4 My beloved put in his hand by the hole of the door, and my heart was moved for him. 5 I rose up to open to my beloved; and my hands dropped with myrrh, and my fingers with flowing myrrh, upon the handles of the bar. 6 I opened to my beloved; but my beloved had turned away, and was gone. My soul failed me when he spoke. I sought him, but I could not find him; I called him, but he gave me no answer. 7 The watchmen that go about the city found me, they smote me, they wounded me; the keepers of the walls took away my mantle from me. 8 'I adjure you, O daughters of Jerusalem, if you find my beloved, what will you tell him? that I am love-sick.' 9 'What is your beloved more than another beloved, O you fairest among women? What is your beloved more than another beloved, that you do so adjure us?' 10 'My beloved is white and ruddy, pre-eminent above ten thousand. 11 His head is as the most fine gold, his locks are curled, and black as a raven. 12 His eyes are like doves beside the water-brooks; washed with milk, and fitly set. 13 His cheeks are as a bed of spices, as banks of sweet herbs; his lips are as lilies, dropping with flowing myrrh. 14 His hands are as rods of gold set with beryl; his body is as polished ivory overlaid with sapphires. 15 His legs are as pillars of marble, set upon sockets of fine gold; his aspect is like Lebanon, excellent as the cedars. 16 His mouth is most sweet; all of him is lovely. This is my beloved, and this is my friend, O daughters of Jerusalem.'

6:1 'Whither has your beloved gone, O you fairest among women? Whither has your beloved turned, that we may seek him with you?' 2 'My beloved is gone down into his garden, to the beds of spices, to feed in the gardens, and to gather lilies. 3 I am my beloved's, and my beloved is mine, that feeds among the lilies.' 4 You are beautiful, O my love, as Tirzah, comely as Jerusalem, terrible as an army with banners. 5 Turn away your eyes from me, for they have overcome me. Your hair is as a flock of goats, that trail down from Gilead. 6 Your teeth are like a flock of ewes, climbing up from the washing pool; all of them bear twins, and not one loses her young. 7 Your temples are like a pomegranate split open behind your veil. 8 There are threescore queens, and fourscore concubines, and maidens without number. 9 My dove, my undefiled, is but one; she is the only one of her mother; she is the choice one of her that bore her. The daughters saw her, and called her happy; indeed, the queens and the concubines, and they praised her. 10 Who is she that looks forth as the dawn, fair as the moon, clear as the sun, terrible as an army with banners? 11 I went down into the nut grove to look at the green plants of the valley, to see whether the vine budded, and the pomegranates were in flower. 12 Before I was aware, my soul set me upon the chariots of my princely people.

הֵא בָאתִי לְגַנִּי אַחֲתִי כְלָה אֲרִיתִי מוֹרִי עִם־בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם־דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם־חֲלָבִי אֲכָלוּ רְעִים שְׁתֵּנוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים: ב אֲנִי יְשֻׁנָּה וְלִבִּי עָר קוֹל | דוֹדֵי דוֹפֵק פֶּתַח־לִי אַחֲתִי רַעִיתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׂרָאֲשִׁי נִמְלֵא־טֹל קוֹצוֹתֵי רְסִיסֵי לִילָה: ג פִּשְׁטֹתַי אֶת־כְּתֻנְתִּי אֵיכָכָה אֲלַבְּשֶׁנָּה רַחֲצֵתִי אֶת־רַגְלִי אֵיכָכָה אֲטַוֵּבֶם: ד דוֹדֵי שְׁלַח יָדְךָ מִן־הַחֹר וַיַּמְעִי הִמּוּ עָלָיו: ה קָמְתִי אֲנִי לִפְתּוֹחַ לְדוֹדֵי וַיְדִי נִטְפוּ־מֹור וְאֶצְבְּעֹתַי מֹור עֲבָר עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּלִ: ו פֶּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי חִמְקוּ עָבַר נַפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְאָתִיהוּ קָרָאתִיו וְלֹא עֲנָנִי: ז מִצְאָנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בְּעִיר הַכּוֹנֵי פְצַעוּנִי נִשְׂאוּ אֶת־רִדְדֵי מַעְלֵי שְׁמַרְי הַחֲמוֹת: ח הַשֹּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־דוֹדֵי מַה־תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחֹלַת אֲהַבָּה אֲנִי: ט מַה־דוֹרְךָ מִדוֹר הַיְפָה בְּנָשִׁים מַה־דוֹרְךָ מִדוֹר שְׁפָכָה הַשֹּׁבְעֵתָנוּ: י דוֹרֵי צַח וְאָדוּם דָּגוּל מִרְבָּבָה: יא רֵאשׁוּ כֶּתֶם פּוֹ קוֹצוֹתֵי תַלְתְּלִים שְׁחָרוֹת כְּעוֹרֵב: יב עֵינָיו כִּיּוֹנִים עַל־אֶפְקֵי מַיִם רַחֲצוֹת בְּחֶלֶב וְיִשְׁבוֹת עַל־מַלְאָת: יג לַחֲזוֹ כְּעָרוֹגַת הַבָּשָׂם מְגֹדְלוֹת מְרֻקָּחִים שֹׁפְתוֹתָיו שׁוֹשְׁשִׁים נִטְפוֹת מֹור עָבַר: יד יָדוֹ גְּלִילִי זָהָב מְמַלְאִים בַּתְּרָשִׁישׁ מַעִיּו עָשֶׂת שֵׁן מַעֲלַפֶּת סַפִּירִים: טו שׁוֹקִי עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מִיִּסְדִּים עַל־אֲדִי־כּוֹ מֵרָאֵהוּ כְּלָבָנוֹן בַּחוּר כְּאַרְזִים: טז חָבוּ מִמֵּתָקִים וְכָלוּ מִחֲמָדִים זֶה דוֹדִי וְזֶה רַעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:

וֵיא אַנְהָ הִלְךָ דוֹרְךָ הַיְפָה בְּנָשִׁים אַנְהָ פָנָה דוֹרְךָ וַנִּבְקַשְׁנוּ עִמָּךָ: ב דוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לְעָרוֹגוֹת הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בְּגַנְיִם וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁשִׁים: ג אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרַעָה בְּשׁוֹשְׁשִׁים: ד יָפָה אַתְּ רַעִיתִי כְּתַרְצָה נְאוּהָ כִּירוּשָׁלַם אֵימָה כְּבִנְדְּגָלוֹת: ה הִסְבִּי עֵינֶיךָ מִנְּגִדֵי שָׁהֵם הִרְהִיבֵנִי שְׁעָרָךְ כְּעָדָר הַעֲזִים שֶׁגִּלְשׁוּ מִן־הַגֹּלְעָד: ו שְׁנִיךָ כְּעָדָר הַרְחֵלִים שְׁעָלוּ מִן־הַרְחֻצָה שְׁכַלְם מִתְאִימוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם: ז כְּפֹלַח הָרִמוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ: ח שְׁשִׁים הֵמָּה מַלְכוֹת וְשִׁמּוֹנִים פִּילְגָשִׁים וְעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: ט אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי אַחַת הִיא לְאֵמָה בָּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָהּ רְאוּהָ בְּנוֹת וַיִּאֲשְׁרוּהָ מַלְכוֹת וּפִילְגָשִׁים וַיַּהֲלִיּוּהָ: י מִי־זֹאת הַנְּשֻׁקָּה כְּמוֹ־שֹׁחַר יָפָה כְּלָבָנָה בָּרָה כְּחַבְּהָ אֵימָה כְּבִנְדְּגָלוֹת: יא אַל־גִּנַּת אַגּוּז יְרֻדְתִּי לְרֵאוֹת בְּאֲבִי הַנְּחַל לְרֵאוֹת הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן הַנִּצּוֹ הָרִמְנִים: יב לֹא יִרְעֵתִי נַפְשִׁי שְׁמִתְנִי מִרְבָּבוֹת עַמִּי־נְדִיב:

7:1 Return, return, O Shulammitte; Return, return, that we may look upon you. What will you see in the Shulammitte? As it were a dance of two companies. 2 How beautiful are your steps in sandals, O prince's daughter! The roundings of your thighs are like the links of a chain, the work of the hands of a skilled workman. 3 Your navel is like a round goblet, wherein no mingled wine is wanting; your belly is like a heap of wheat set about with lilies. 4 Your two breasts are like two fawns that are twins of a gazelle. 5 Your neck is as a tower of ivory; your eyes as the pools in Heshbon, by the gate of Bath-rabbim; your nose is like the tower of Lebanon which looks toward Damascus. 6 Your head upon you is like Carmel, and the hair of your head like purple; the king is held captive in its tresses. 7 How fair and how pleasant are you, O love, for delights! 8 Your stately form is like the palm, your breasts like clusters of grapes. 9 I said: 'I will climb up into the palm-tree, I will take hold of its branches; and let your breasts be as clusters of the vine, and the smell of your countenance like apples; 10 And the roof of your mouth like the best wine, that glides down smoothly for my beloved, moving gently the lips of those that are asleep.' 11 I am my beloved's, and his desire is toward me. 12 Come, my beloved, let us go forth into the field; let us lodge in the villages. 13 Let us get up early to the vineyards; let us see whether the vine has budded, whether the vine-blossom be opened, and the pomegranates be in flower; there will I give you my love. 14 The mandrakes give forth fragrance, and at our doors are all manner of precious fruits, new and old, which I have laid up for you, O my beloved.

8:1 Oh that you were as my brother, that sucked the breasts of my mother! When I should find you without, I would kiss you; indeed, none would despise me. 2 I would lead you, and bring you into my mother's house, that you might instruct me; I would cause you to drink of spiced wine, of the juice of my pomegranate. 3 His left hand should be under my head, and his right hand should embrace me. 4 'I adjure you, O daughters of Jerusalem: Why should you awaken, or stir up love, until it please?' 5 Who is this that comes up from the wilderness, leaning upon her beloved? Under the apple-tree I awakened you; there your mother was in travail with you; there was she in travail and brought you forth. 6 Set me as a seal upon your heart, as a seal upon your arm; for love is strong as death, jealousy is cruel as the grave; its flashes are flashes of fire, a blazing flame. 7 Many waters cannot quench love, neither can the floods drown it; if a man would give all the substance of his house for love, he would be utterly scorned. 8 We have a little sister, and she has no breasts; what shall we do for our sister in the day when she shall be spoken for? 9 If she be a wall, we will build upon her a turret of silver; and if she be a door, we will enclose her with boards of cedar. 10 I am a wall, and my breasts like the towers thereof; then was I in his eyes as one that found peace. 11 Solomon had a vineyard at Baal-hamon; he gave over the vineyard unto keepers; for its fruit one would give a thousand pieces of silver. 12 My vineyard, which is mine, is before me; you, O Solomon, shalt have the thousand, and those that keep the fruit thereof two hundred. 13 You who dwell in the gardens, the companions hearken for your voice: 'Cause me to hear it.' 14 Make haste, my beloved, and be as a gazelle or a young hart upon the mountains of spices.

English adapted from translation © 1917 Jewish Publication Society

ז:א שׁוּבִי שׁוּבִי הַשׁוּלָמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִחֲזֶה-בְּךָ מִהַתְּחִלָּה
בְּשׁוּלָמִית כְּמַחֲלֵת הַמַּחְנֵי: ב מִה־יָפוּ פְעֻמֶיךָ בְּנֹעְלִים
בַּת־נְדִיב חֲמוּקֵי יִרְכִיף כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אִמּוֹ:
ג שְׂרָרְךָ אֲגֵן הַסֹּהַר אֶל־יְחֹסֵר הַמְּזֹג בְּטָנְךָ עֲרַמַת חֲטִים
סוּגָה בְּשׁוֹשָׁנִים: ד שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאִמִּי צְבִיָּה:
ה צִוְאַרְךָ כְּמַגְדֵּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בַּחֲשׁוֹן עַל־שַׁעַר
בַּת־רָבִים אֶפְרָיִם כְּמַגְדֵּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פָּנָי דְּמִשְׁקִי: ו רֵאשֶׁךָ
עָלֶיךָ כְּכַרְמֵל וְדִלֵּת רֵאשֶׁךָ כְּאַרְגָּמָן מִלֶּךָ אֶסוּר בְּרֵהֲטִים:
ז מִה־יִפִּית וּמִה־נִּעְמַת אֶהְבֶּה בַּתְּעַנּוּגִים: ח זֹאת קוֹמַתְךָ
דְּמַתְךָ לְתַמָּר וְשְׂדֵיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת: ט אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בַתְּמָר
אֶחְזֶה בְּסִסְגִּי וְיִהְיֶה־נָא שְׂדֵיךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ אֶפְרָיִם
כַּתְּפוּחִים: י וְחִכְךָ כְּיֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים דוֹבֵב
שִׁפְתַי יִשְׁנִים: יא אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי תִשׁוּקְתוֹ: יב לְכֶה
דוּדֵי גִצָּא הַשְּׂדֵה נְלִינָה בַּכְּפָרִים: יג נִשְׁפִּימָה לְכַרְמִים
נִרְאֶה אִם־פָּרְחָה הַגֶּפֶן פִּתַח הַסְּמֹר הַנִּצְו הַרְמוּנִים שָׁם
אֲתֵן אֶת־דוּדֵי לְךָ: יד הַדּוּדָאִים נִתְנוּ־רִיחַ וְעַל־פִּתְחֵינוּ
כָּל־מְגֹדִים חֲדָשִׁים גַּם־יִשְׁנִים דוּדֵי צִפְנֹתַי לְךָ:

ח:א מִי יִתְנֶךָ כְּאֵחַ לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי אֲמַצְאָךָ בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ
גַּם לֹא־יְבוֹזוּ לִי: ב אֶנְהַגֶּךָ אֲבִיאָךָ אֶל־בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי
אֲשַׁקֶּךָ מִיָּן הִרְקַח מֵעֵסִיס רִמְנִי: ג שְׂמֵאלוֹ תַחַת רֵאשִׁי
וְיִמִּינִי תַחְבֻּקְנִי: ד הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
מִה־תַּעֲרִוּוּ | וּמִה־תַּעֲרִוּוּ אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתַּחֲפִץ:
ה מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דוּדָה תַחַת
הַתְּפוּחַ עוֹרֶרְתִּיךְ שְׂמָה חַבְלֶתְךָ אִמְךָ שְׂמָה חַבְלָה יִלְדֶתְךָ:
ו שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם עַל־לֶבֶךָ כַחוֹתֶם עַל־זְרוּעֶךָ כִּי־עוֹדָה
כְּמוֹת אֵהָבָה קֶשֶׁה כְּשֵׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִּיָה רִשְׁפִּי אֵשׁ
שְׁלֵהֲבִתָּהּ: ז מִים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאֵהָבָה
וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ
בְּאֵהָבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ: ח אַחוֹת לְנוֹ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין
לָהּ מִה־נַּעֲשֶׂה לְאַחֲרָנוּ בְּיוֹם שִׂיד־בְּרָבָה: ט אִם־חוֹמָה
הִיא נִבְנָה עָלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם־דִּלֵּת הִיא נִצְוֹר עָלֶיהָ
לוּחַ אֲרֹז: י אֲנִי חוֹמָה וְשָׂדֵי כְּמַגְדֵּלוֹת אֲזוּ הֵייתִי בְּעֵינֶיךָ
כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: יא כָּרִם הִזָּה לְשִׁלְמוֹה בְּבַעַל הַמּוֹן
נִתֵּן אֶת־הַכָּרִם לְנֹטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּפִרְיוֹ אֶלְךָ כֶּסֶף:
יב כְּרָמִי שְׁלִי לְפָנַי הָאֶלְךָ לְךָ שִׁלְמוֹה וּמֵאֲתִים לְנֹטְרִים
אֶת־פְּרִי: יג הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגִנּוֹת חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלְךָ
הַשְּׂמִיעֵינוּ: יד בָּרַח | דוּדֵי וְדִמְהֶלְךָ לְצִבִּי אֲוֹ לְעַפְר
הָאֵילִים עַל הַרֵי בְּשָׂמִים: